Proletari din toate țările, uniți-vă !
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata !

Scînteia pionierului

SÎNT GATA ÎNTOTDEAUNA

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 10 (1002) * miercuri 10 martie 1965 * 8 pagini 30 bani

ÎNTREAGA ȚARĂ A VOTAT CU ENTUZIASM

SĂRBĂTOARE

TOVARĂȘUL GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ, VOTIND LA SECȚIA NR. 19 DIN RAIONUL GRIVIȚA ROȘIE

7 martie, sărbătoarea alegerilor.

Din primele ore ale zilei, milioane de oameni de pe tot cuprinsul țării, de la orașe și sate, bărbați femei, tineri și mai înaintați în ani, oameni de toate vîrstele s-au prezentat în fața urnelor pentru a-și exercita dreptul de a-și alege reprezentanți în Marea Adunare Națională și în Sfaturile Populare — drept asigurat de Constituția noastră socialistă, profund democratică.

★

— Bună dimineața !

— Bună dimineața !

Cei trei oameni care se întilnesc acum în fața secției de votare nr. 19 „Grivița Roșie", din BUCUREȘTI, împodobită sărbătorește cu steaguri roșii și tricolore, își string cu putere miinile.

Se cunosc — sînt ceferiști, vechi mecanici de locomotivă : Petre Pețancu, Pintilie Ionescu și Alexandru Brai.

Pintilie Ionescu de aproape treizeci de ani urcă pe locomotivă, străbate țara în lung și în lat. Sub privirile lui a văzut ridicîndu-se la lumină, în anii puterii populare, orașe și sate, a văzut înălțindu-se pe meleagurile țării, de-a lungul liniilor ferate, mari cetăți industriale.

Acum lucrează pe o locomotivă Diesel electrică. La 4 dimineața a sosit din cursa Bicaz-București și la prima oră de votare s-a aflat în fața urnei, dînd din toată inima votul său.

Mecanicul de locomotivă a venit la vot împreună cu familia. Despina, fiică, studentă la I.S.E. este emoționată : votează pentru prima oară. O altă fiică, Adriana, votează tot pentru prima oară !

— Asta nu înseamnă că se află pentru prima oară la o secție de votare, spune zîmbind mecanicul Pintilie Ionescu. Mi-amintesc că, cu ani în urmă, fetele au ținut neapărat să meargă și ele la vot. Le-am luat cu noi — cu mine și cu mama lor, de mînă. Pe atunci erau pioniere !...

O oră mai tîrziu, la PLOIEȘTI. Aci, același entuziasm, aceeași participare masivă la vot.

La secția de votare din localul noului centru școlar petrol chimie, printre primele votează

AL. DINU
GR. PREPELIȚĂ

(Continuare în pag. 5-a)

8 MARTIE

Zi de sărbătoare pentru femeile care și-au cîștigat libertatea si simbol al speranței pentru femeile din țările capitaliste, care luptă pentru cucerirea drepturilor lor, pentru trezirea lor la o viață nouă, 8 Martie este și o zi de manifestare a păcii, prieteniei și solidarității cu toate femeile lumii care și-au dat mîna în lupta lor comună pentru viitorul fericit al copiilor.

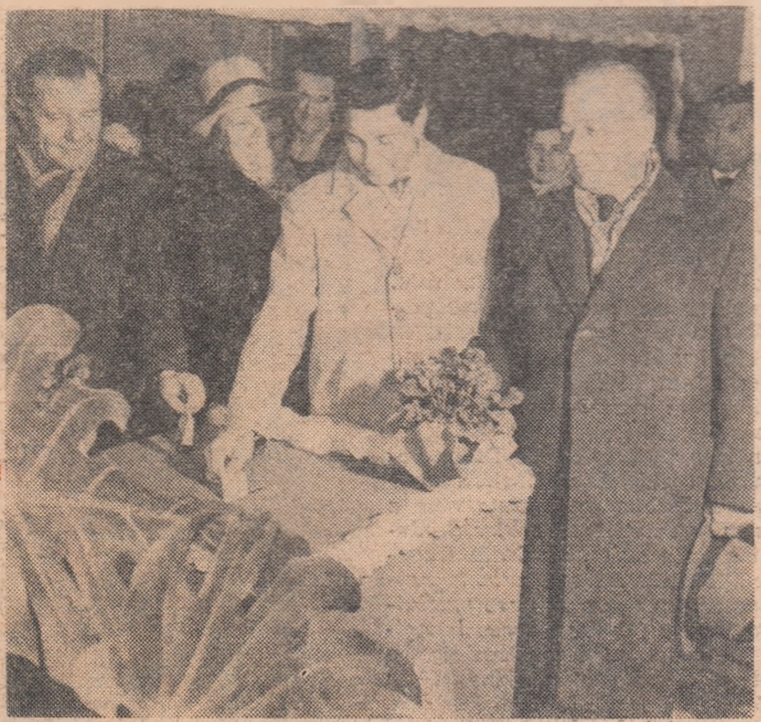
Pentru femeile din țara noastră și pentru întregul nostru popor, 8 Martie a devenit o tradiție scumpă, o zi pe care, în școli sau acasă, în uzine și laboratoare, pretutindeni, o întîmpinăm cu urarea caldă : „Bine-ai venit la noi !". Te așteptăm ca în fiecare an cu brațele pline de flori și bucurie, pentru că în fiecare an e aniversarea ta. Se împlinesc acum 55 de ani de cînd, întrunite la Copenhaga, femei de pretutindeni au hotărît ca 8 martie să fie ziua lor. Porți dorința de o viață mai bună a femeilor din țările în care munca lor nu-i încă răsplătită cum trebuie, porți cu tine dorința acestor femei de a-și vedea și ele copiii fericiți și cu ziua de mîine asigurată... Tu porți cu tine dorința miliardelor de femei de pe glob de a asigura pacea pentru copiii lor, pentru soții lor, pentru lume...

Ești atît de tînără, 8 Martie !... Mai tînără ca însăși tinerețea ! Uite, la noi în țară ai vîrsta primăverii : vîrsta celor peste 430 000 de femei din industrie, vîrsta celor 120 000 de femei care lucrează în domeniul ocrotirii sănătății și a celor 104 000 de femei din învățămînt, vîrsta a peste 600 cercetătoare științifice din Institutele Academiei R.P.R. și a celor aproape 10 500 femei care au primit „Medalia muncii" pînă la sfîrșitul anului 1964, ai vîrsta tuturor mamelor de la noi care-și cresc copiii fără grija zilei de mîine...

Și această minunată vîrstă a ta, zi de 8 Martie, o cinstește țara întreagă trecind în revistă succesele obținute în munca închinată operei de desăvîrșire a construcției socialismului.

O cinstiți și voi, copii. Ați dat un răspuns bun la lecție ? Priviți ochii profesoarei cum izvorăște din ei, caldă și deplină, bucuria, în timp ce mîna ei însemnează în catalog nota binemeritată. Ați venit acasă și, în clipele de răgaz, vă ajutați mama în gospodărie ? Sau, pur și simplu, îi spuneți : „Ți-am adus o floare, e pentru tine, mamă !". „Am luat un 10, ți-l dau în dar !". ...Priviți chipul drag al mamei, și veți citi pe el bucuria, nădejdile împlinite... Ești în tramvai și oferi locul unei bunicuțe, sau întîlnind-o în drum, spre casă, o ajuți să traverseze strada. Privește-i mîinile tremurînde : cît de mult ar dori să-ți atingă, într-o dulce și caldă mîngîiere, părul bălai, sau brun.. Oricine ești, copile, într-o clipă cînd îți lași imaginația să zburde, notezi pe colțul unei file cîteva versuri închinate tuturor mamelor, așa cum, bunăoară, a făcut pionierul Mînzu Gheorghe de la Școala generală de 8 ani din comuna Cumpăna, Negru Vodă, așa cum bunăoară, notează milioane și milioane de copii de pe glob :

„Din orice colț de lume,
Din orice neam vei fi,
În mica mea urare
Eu te voi prețui".

Familia maistrului Constantin Stan (dreapta) de la Schela Boldești. În mijloc, fiul său, Vasile — votind pentru prima oară.

Și eleva Angelescu Doina, clasa a XI-a, din Tirgoviște a votat pentru prima oară. Iat-o în fotografie depunind votul său în urnă.

În drumeție prin București, un grup de pionieri ajuns pe Calea Griviței, își notează în carnetele date și impresii care nu trebuie uitate.

Distincțiile pionierești

În drumeție

După un drum de aproape două ore, iată-ne ajunși la Școala generală de 8 ani din Sălcioara, raionul Drăgănești-Vlașca Mai erau zece minute pînă la recreație, timp în care am răsfoit jurnalul unității. Din filele lui am aflat atîtea lucruri interesante de parcă am fi stat o zi întreagă în mijlocul pionierilor din această școală. Dar iată cîteva fragmente luate la întîmplare.

„Ieri am făcut o excursie la pepiniera Ocolului silvic din comuna noastră. Drumul de aproape trei km a fost tare plăcut Pionierii din clasele mari au făcut semnalizarea cu fanioanele. Ni s-a părut foarte interesant Ionescu Alexandrina dintr-a VII-a, știe de acum să semnalizeze bine..." O altă însemnare. **Vor trece ani și tot nu vom uita excursia făcută la București.** Am auzit mult vorbindu-se despre „Expoziția realizărilor economiei naționale", dar să o vezi cu ochii tăi e cu totul altceva. Și fiecăruia din cei 65 pionieri cîți am fost i-ar fi foarte greu să spună ce i-a plăcut mai mult Totul ne-a fermecat. Pentru cei rămași acasă colectivul de conducere al unității a organizat o adunare în care Velicu Ion, Stanciu Dumitra și Trandafirescu Maria au povestit multe lucruri interesante despre ceea ce am văzut noi la expoziție, iar Ștefănescu Florica a vorbit apoi despre vizita făcută prin București, despre marile construcții de locuințe (adevărate orășele) pe care le-am văzut în Balta Albă, Drumul Taberei, Șoseaua Giurgiului, Șoseaua Ștefan cel Mare, Șoseaua Mihai Bravu..."

Tot din jurnalul unității am aflat despre excursia organizată de pionierii din clasele mici în pădurea Sălcioara unde am învățat un nou joc de orientare, despre excursia făcută la crescătoria de fazani sau despre vizita de la Cooperativa agricolă de producție din comuna lor.

În recreație am aflat și cîte ceva din proiectele lor de viitor De pildă, în vacanța de primăvară și-au propus să pornească într-o nouă drumeție. Punctul terminus : satul Cămineasca situat la o depărtare de 6-7 km. Pregătirile pentru această excursie au început de pe acum În fiecare dintre detașamentele „mari", adică cu pionierii între 11-14 ani se lucrează la schița itinerarului, se învață orientarea după busolă și semnalizarea cu fanioanele. O altă excursie, de data aceasta pentru pionierii din clasele mici, este programată la București. Ținta : Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii". Fiecare pionier dorește nespus de mult să vadă drumul pe care-l parcurge o carte școlară de la manuscris și pînă este gata să ia drumul școlilor din toată țara.

Pionierii din Sălcioara îndrăgesc mult drumeția.

În această școală există de pe acum mulți pionieri care au îndeplinit, în vederea obținerii fie a primei distincții, fie a celei de a doua, condiția cu privire la drumeții și excursii.

Cu toții cunoașteți că cea de a cincea condiție pentru categoria 9-11 ani prevede :" **să participi la două-trei drumeții sau excursii, să vizitezi cu detașamentul sau unitatea cel puțin două întreprinderi industriale sau unități agricole socialiste".** O condiție asemănătoare există și pentru cea de a doua categorie de vîrstă, 11-14 ani și anume : **„să participi la cel puțin trei drumeții sau excursii, să știi să te orientezi după busolă, hartă și semnele naturale, să înveți să semnalizezi cu fanioane. Să vizitezi cel puțin două întreprinderi industriale sau două unități agricole socialiste și să știi să povestești despre ele".**

Faptul că mulți pionieri au îndeplinit această condiție, iar alții sînt pe cale s-o îndeplinească, se datorește atît sîrguinței fiecăruia dintre ei cît și activului pionieresc care i-a ajutat. Cum ? Prin organizarea drumețiilor și excursiilor relatate mai sus.

RADU POPA

DIN VIAȚA PIONIEREASCĂ

ADUNARE LUNARĂ DE DETAȘAMENT

PIONIERII ÎȘI SPUN PĂREREA

— ...Așadar, pionierul Vrînceanu Marius rîde tot timpul orelor, nu-i atent la lecții. Deși, între noi fie vorba, cu notele lui care nu strălucesc s-ar cuveni să fie foarte atent la ore !

Vocea Paulinei Parfente, președinta detașamentului, sună cu destulă asprime, iar seriozitatea ei îl face pe Marius, o clipă, să roșească.

— ...Sau să ne oprim puțin la Ischender Chiazin — spune în continuare Paulina. Nici acum nu-i prezent la adunare. Și nu-i prima dată cînd lipsește. Ba, mai bate și copiii... Nu vrea să învețe... Și totuși e pionier ! Îmi amintesc că era foarte emoționat cînd a primit cravata roșie. Oare a uitat totul ! ?

— Tot despre cravata roșie aș vrea să vorbesc și eu ! — am auzit deodată vocea unei fetițe de prin fundul clasei.

Și în timpul acesta doi ochi negri căutau fără să se poată opri. cînd la stînga. cînd la dreapta ei. Ghiță Aurelia — căci ea este fetița ce s-a ridicat să vorbească — nu-i prea vorbăreață. Nici un pionier nu-și amintește s-o [illegible]uzit vorbind în adunări. Învață foarte bine și este tare cuminte. Dar ceea ce are acum de spus este un lucru foarte important :

— Îmi amintesc foarte bine ziua cînd am primit cravata roșie. Și știți de ce ? Pentru că în ziua aceea am mers foarte mult ! Căutam să întîlnesc pe stradă pionieri pe care să-i salut, chiar dacă nu-i cunoșteam ! Acum nu ne mai salutăm între noi decît foarte rar. Alții nu rămîn nici la adunări. Uite, de pildă, Stancana Marius.

Deși învață bine, nu înțelege să rămînă la adunare !

Întrebarea Aureliei. pusă așa de direct. îl surprinse pe Marius care. după ce „scăpase" de mustrările Paulinei, zîmbea foarte la largul lui. Acum însă simți din nou o anume stînjeneală.

Apoi Aurelia propuse — și era prima ei propunere — colectivului de conducere al detașamentului să organizeze o adunare intitulată „Să cinstim cravata roșie".

— ...Pentru că, să știi, Marius, a încheiat Aurelia, nu-i de ajuns să ai note bune... Cravata roșie o cinstești și prin felul tău de-a te comporta !

Apoi, tot așa liniștită cum s-a ridicat să vorbească, s-a așezat. Iar eu am observat că, în partea stîngă a pieptului, colțul cravatei tresalta.

Așadar, în adunare se discută despre felul în care respectă copiii sarcinile ce le revin în calitatea lor de pionieri. Acestui detașament nu-i este indiferentă comportarea nici unui pionier. Deși sînt mici, se vede că au înțeles un lucru foarte important : comportarea pionierească, respectarea angajamentului solemn luat atunci, cînd au primit cravata roșie, sînt lucruri de care trebuie să ții seama întotdeauna. Dacă le-ai „scăpat" din vedere. nu mai ai decît un pas pînă la tot felul de neplăceri — note slabe, pierderea încrederii pe care cei din jur ți-au acordat-o...

Am văzut chipurile pionierilor care atrăgeau atenția unor colegi că trebuie să-și revadă felul de-a fi. Erau grave, dovedeau o sinceră prietenie. Le-am văzut și pe cele ale pionierilor criticați. Unii înțeleseseră că greșiseră și că ajutorul colegilor lor este o dovadă de prietenie. Un alt pionier — al cărui nume n-am să vi-l spun — plîngea... Și plîngea. pentru că, pur și simplu îi părea rău de felul cum se comportase pînă atunci...

Colectivul de conducere al detașamentului claselor a V-a de la Școala medie nr. 1 din Medgidia. organizînd adunările lunare de detașament. are grijă ca în discuția fiecăreia să pună cele mai importante aspecte ale felului în care învață și se comportă pionierii. De astă dată. au discutat despre felul în care înțeleg unii dintrei ei să îndeplinească îndatoririle pionierești. În viitoarele adunări lunare, și-au propus să discute despre alte probleme...

Astfel de aspecte e bine să dezbateți și voi, dragi cititori, în adunările lunare ale detașamentelor voastre.

E. SKIBINSKY

Drumul spre note bune

Într-o zi,

- **CUM POATE SĂ TE AJUTE NIȘTE CĂRȚI POȘTALE ILUSTRATE.**
- **BILEȚELELE... MINCINOASE.**
- **TOTUL TREBUIE FĂCUT CU MĂSURĂ !**

Încă de pe cînd era în primele clase, Asgian Raluca colecționa cărți poștale ilustrate. Cum sosea o vedere de la vreo mătușă plecată la băi, Raluca o și punea în grabă în dulăpiorul ei. Apoi a început să facă schimb cu copiii din alte localități. Și numărul cărților poștale ilustrate creștea mereu. Acum are peste o mie !

Într-o zi tovarășa profesoară de limba romînă a recomandat elevilor alcătuirea unor albume literare. Raluca a fost prima care a trecut la fapte. Și-a cumpărat un bloc de desen, pe filele căruia a lipit vederi din București, Iași, Cluj, Deva... Alături a scris versuri sau fragmente din opere literare potrivite. Așa, la „Porțile de fier", pe aceeași pagină, a potrivit un fragment din „Romînia pitorească" de Al. Vlahuță și cîteva rînduri din reportajul „Ape și harpe" de Ilie Purcaru. Dar iată și alte pagini de album : „Castelul Huniazilor", „Combinatul siderurgic din Hunedoara"... Referitor la acestea este citat un fragment din „Pagini contemporane" de Geo Bogza. Privesc albumul Ralucăi și o întreb cît timp a lucrat. „După ce învăț sau citesc ceva interesant, îmi spune ea, caut printre ilustrate. Dacă găsesc ceva potrivit, mai adaug o pagină nouă albumului".

Cînd s-a apropiat lucrarea scrisă la limba romînă. Raluca a învățat din manual, din caietul de notițe... dar s-a uitat din nou și pe paginile albumului literar, sau ale caietului

DIN VIAȚA PIONIEREASCĂ

PANOUL FRUNTAȘILOR

Bozdoc Maria

Iuga Ion

Hotăran Horia

Țopa Elena

Negrea Mioara

În școala lor, Școala generală de 8 ani nr. 4 din Sibiu, învățătura este preocuparea principală a tuturor elevilor. De la cei mici, care au terminat alfabetul și au trecut mîndri la... limba romînă, pînă la cei ale căror caiete sînt pline cu ecuații și probleme. La braț cu hărnicia ei știu că pentru a obține rezultate bune, trebuie să fie perseverenți în toate ocaziile. Știe acest lucru și Bozdoc Maria, care e abia în clasa a III-a.

Căzuse prima zăpadă. Strada lor, o stradă mai puțin aglomerată, se transformase în derdeluș. Cu sania după ei, copiii urcau și coborau veseli. Oancea Ion a strigat-o la poartă :

— Hai cu sania !

— Termin de învățat poezia și vin !

Maria a ieșit la săniuș, dar numai după ce și-a terminat de scris temele, de învățat. O atrăgea, ce-i drept, derdelușul, dar dorința de a învăța, de a ști, era mai puternică.

Aceeași dorință o au și alți pionieri.

Iuga Ion, un băiețaș vioi și neastîmpărat de obicei, e acum, în ora de geografie, numai ochi și urechi. Are de îndeplinit un angajament față de el, față de părinți. Să-și corecteze un... 9. Nu, Ion nu învață pentru notă, dar îi place să știe că și-a însușit foarte bine totul. Și aceasta e egal, bineînțeles, cu 10. Deseori poți auzi pe cîte unul spunînd : „E ușor să ai note bune în clasele mici, să te văd după aceea". Faptele însă îi dezmint părerea. Ca să obții note bune, fie că ești în primele sau în ultimele clase, trebuie să muncești.

L-am cunoscut pe Hotăran Horia din clasa a V-a D. Era în recreație și toți colegii îl înconjuraseră. Spunea glume, povestea cum și-a petrecut timpul liber. „În fiecare zi mă joc aproape două ore" le spunea el. La prima vedere ar părea un băiat cam jucăuș. Dar nu e așa. Datorită atenției la ore, unui program pe care-l respectă, Horia nu se plînge că n-a avut timp să învețe. În catalog are tot note bune.

Printre fruntașii școlii se numără și Țopa Elena din clasa a VII-a B, și Negrea Mioara din clasa a VI-a C și mulți alții. Un panou al fruntașilor ar fi prea mic. De aceea, la fiecare trimestru, alți fruntași zîmbesc veseli vizitatorului, colegilor.

CRISTINA ANDREI

CUM NE COMPORTAM

Într-o dimineață de februarie

— Viorele, grăbește-te, întîrziem !

— Vă ajung din urmă...

Ce vină avea el ? Nici una ! Afurisitul de șiret...

— Lasă-l, Viorele, că și așa ești băiat frumos !

— Cu șiretul dezlegat ? !

Se grăbeau spre școală, unde îl așteptau ceilalți copii din clasa a VII-a B, Școala medie „Mihail Kogălniceanu" din Vaslui. Aveau să meargă împreună la cinematograf, unde rula un film nou, despre care se spunea că e foarte bun.

Viorel se opri. Rămas singur, se lăsă într-un genunchi, legîndu-și tacticos șiretul cu trei noduri.

— Așa ! Te învăț eu minte !

Pe urmă începu să alerge, ca să-i ajungă pe ceilalți. Un cetățean, pe bicicletă, rula grăbit. Viorel Balaban nu lăsă să-i scape ocazia și „forțînd ritmul", cum îi place lui să spună, se luă la întrecere cu biciclistul.

Dar omul mergea ca pe... roate și Viorel fu lesne depășit. Băiatului nu-i păru însă rău. Își spuse că era un cros cu antrenament „mecanic" !

...Dar asta ce-o mai fi ? Din buzunarul biciclistului căzuse un pachețel. Băiatul îl ridică.

— Nene, ați pierdut ceva !

Omul era însă prea departe ca să-l audă. Viorel desfăcu un colț al pachețelului. Bani. „Ce om neatent !" gîndi el. Ce era de făcut ? Colegii îl așteptau să meargă la film... „Să aștepte !" hotărî Viorel.

Porni spre miliția orașului. După ce îi înmînă milițianului de serviciu pachețelul, povestindu-i în ce împrejurări l-a găsit, dădu să plece dar, la poartă, se întîlni chiar cu... omul de pe bicicletă. Necăjit, păgubașul venea să ceară ajutorul miliției. Pe Viorel nu-l răbdă inima și-i spuse, rîzînd :

— N-aveți de ce fi supărat. Poftiți cu mine la tovarășul milițian !

Omului i se înapoiară banii — erau 5 000 de lei — și Viorel, „forțînd" din nou „alura", ca un atlet consacrat, porni spre locul unde îl așteptau colegii, nu înainte de a fi primit mulțumiri din partea cetățeanului și felicitările tovarășului milițian. „De n-ar fi început filmul" gîndi Viorel îngrijorat, dar își dădu seama că lucrul acesta nu l-ar fi supărat prea tare.

(După o corespondență de la utemistul Parfene Ioan, elev în clasa a VIII-a, Școala medie „Mihail Kogălniceanu", Vaslui)

SANDU ALEXANDRU

Fals tratat de pierderea timpului :

DE LA MOARĂ PÎN-LA GARĂ

Moară — nu e. Sau o fi, dar n-a descoperit-o el și nici n-o știu eu. Dar gară — e. Și ce gară ! Gară cu trenuri ! Da, da — gară cu trenuri, să nu vă mirați ! Și ce trenuri ! Nu ca oricare tren, pe care-l poți vedea o dată și gata, îl știi... Nu ! Trenuri cu... locomotive ! Da, da — cu locomotive ! Și locomotivele trag după ele vagoane, și-n vagoane... Da' parcă le poți spune așa, pe toate, dintr-o dată ? Adică eu, eu care-s un fitecine, un obișnuit, un om care merg la gară numai că am treabă cu ea și numai cînd am treabă cu ea. Dar el ?!... El, nu — el merge la gară așa, de dragul ei. Intră pe peron, se-așază pe-o bancă (găsește el un loc, n-aveți grijă !) și de-acolo, calm și nepăsător, privește, și privește, și privește... Nici nu-ți răspunde la vorbă, dacă-l întrebi. Poți să-l întrebi și de-o sută de ori — e consecvent, nu-ți răspunde. Să vedeți ce i s-a întîmplat o dată : Vine un moșneguț ca de vreo 60 de ani așa... și hîtru (ca tot moldoveanul, ce vreți !) se-așază pe bancă lîngă el. (El blestemă și azi clipa cînd tipul morăcănos s-a sculat să-i facă loc moșneagului !) Și unde nu începe a-i turui gura...

— Mătăluță unde pleci, bre, cu trenul ?

El tace. Dă din umeri numai așa, de parcă ar spune : „Nu plec nicăieri !".

Dar moșul :

— Aha, aștepți matale pe cineva...

Umerii lui însă își scoaseră stăpînul din încurcătură și de astă dată.

— Apăi atunci ghicesc singur : ești din băieții ceia ce mor după tehnică ! Da, da d-ăștia-mi ești, bre, te-am ghicit. Am și eu un nepot, tot ca matale, și tot așa, cum are o clipă liber, vine-n gară, să mai vadă-un Diesel. Are 10 la fizică. Și e isteț, foc, nu alta !

El tace. Tace „agresiv", să vadă moșneagul șugubăț și să înțeleagă că nu-i e de vorbă. Lui, moșneagului, i-o fi să vorbească, că n-are belele pe cap, dar el, care abia ieri a luat un 4 la nenorocita asta de fizică, la care nepotu-său moare dacă nu ia 10, el n-are chef de vorbă !

Moșul se-nvîrte cu vorba pe colo, pe dincoace, zice ceva de-acum vreo 50 de ani, cînd a văzut el tren pentru prima dată și, hodoronc-tronc, trîntește-ntrebarea :

— ... Da' la o adică, de ce-mprăștie mecanicul acela aburul ? Ai ? Ori o fi în cazan prea mult abur, ai ? Zice că dacă-i prea mult abur, pistoanele celea nu'ș ce fac, ai ? Ia zi-i matale, că, de, oricum, oi fi fiind mai tinerel, da'ai carte...

El s-a-ntors degrabă către moșneag și cînd s-a-ntors, parcă a zărit așa, ca un zîmbet hoțesc fluturînd sub mustața colilie a bătrînului. Și, cu asta, atît i-a fost, s-a sculat de pe bancă, s-a răsucit pe călcîie, și dus a fost. I-ar fi răspuns el moșului cîteva, dar nu știa cum vine chestia aia... Aia cu aburul... și-i era că-l face moșneagul de rușine... Dar altfel...

De-atunci nu se mai duce la gară. Nu de-altceva, dar parcă poți ști cine vine să se-așeze lîngă tine, pe bancă ? Mai bine colindă pe la vitrine. E foarte interesant. E drept, că-ntr-un oraș ca Romanul nu-s prea multe, dar oricum, sînt cîteva. Și pe urmă, el e băiat de caracter, are o voință de fier cînd își propune ceva. Așa și acum — de-ndată ce termină de privit vitrinele, o ia de la capăt. Și trebuie să vă asigur că atenția nu-i slăbește o clipă — dimpotrivă. De cîteva ori a observat și unele nereguli prin vitrine. Așa, o dată, a zărit la un magazin de jucării o broască mecanică pusă cu capul spre stînga, deși la librărie și la celălalt magazin, broasca privea spre dreapta. A vrut chiar să intre, s-o avertizeze pe vînzătoare de greșeala ireparabilă, dar pe urmă s-a răzgîndit, a dat din umeri, că adică „ce mă bag eu", și-a plecat mai departe. Și din nou s-a răzgîndit, și-a vrut să se-ntoarcă, dar și-a zis iar că și mîine e zi, și apoi nu-i bine să cedezi primei tentații. Și a continuat „v i z i t a", doar pînă începeau cursurile mai avea o oră !

ȘTEFAN ZAIDES

P.S. : Am omis să vă spun cine este el, dar nu din greșeală, ori din neatenție, ci pentru că, discutînd cu acest campion al plimbărilor, al temelor nescrise și al notelor proaste, m-am lăsat înduioșat de lacrimile lui și la promisiunea că se va îndrepta, i-am făgăduit și eu că deocamdată nu-i voi da numele.

Dar dacă o să treceți prin Roman și-o să-l mai vedeți totuși „inspectînd" vitrinele o să-l recunoașteți de-ndată. Și atunci vă rog să-mi scrieți iar eu îi voi publica numele. Aștept.

Drumul spre note bune

în altă zi...

de lectură. O formă interesantă de recapitulare, de pregătire pentru teză. Rezultatul ? Asgian Raluca, ca de altfel și alți pionieri, au primit nota maximă — 10.

Makșai Vasile, colegul Ralucăi, e un băiat tare curios. Încă nu se dăduse lucrarea scrisă, totuși el voia să știe rezultatul. A scris cifrele de la unul la zece pe niște bilețele. Le-a aruncat în sus, le-a amestecat, apoi a început să tragă cîte unul, ca la loterie. Și bilețelul pe care-l trăgea, o dată „arăta" 9 sau 6 (depinde cum îl privea) altădată — 7, 8, 5. În loc să învețe, Vasile își pierdea timpul fără rost. La teză, cînd a văzut că nu poate s-o scoată la capăt, a apelat la „ajutorul" manualului. Tovarășa profesoară, bineînțeles, nu a fost de acord și... i-a dat nota 3. Așa s-au dovedit bilețelele „prevestitoare" numai niște mincinoase, lipsite de orice putere.

Sînt mulți pionieri în clasa a VI-a B de la Școala medie nr. 5 din Cluj. Unora le place în mod deosebit literatura, altora — desenul, sportul. Vlad Ion, de pildă, e înotător la C.S.M. Îi place să înoate și mai puțin să învețe. Îl auzi mereu de antrenamente și iar antrenamente. De aceea la lucrarea scrisă abia a luat un 5. Cristescu Mircea e și el sportiv. Mai mult, e campion regional la tenis de cîmp. El însă învață și primește numai note bune. Szekely Andrea scrie versuri, povestiri. Niciodată însă nu-și neglijează temele. În catalog, în dreptul numelui ei, sînt tot note de 9 și 10. La fel de bine învață și Stoicescu Laura, Bocîncă Tania, Mureșan Eugenia, Schmit Suzana, Ruse Dorin și alții. Acest lucru i-a arătat lui Vlad Ion că totul trebuie făcut cu măsură.

La sfîrșitul celui de al doilea trimestru, vă dorim, dragi prieteni, succes !

GETA COSTIN

PRIN BUCURESTIUL IUBIT

BALTA ALBĂ

Pe strada aceasta, care duce la unul dintre grupurile de blocuri în construcţie, trec, într-un continuu du-te vino, autocamioane, basculante...

— M 31, unde e?

Şoferul pe care-l întreb îşi iţeşte o clipă capul din cabină, arătînd cu privirea o macara galbenă ce împunge cerul cu braţul.

— Acolo!

La dreapta şi mai înainte, unde se înalţă alte blocuri, terminate nu demult, gospodinele prind la ferestre perdeluţe albe.

Braţul lung al macaralei trece pe deasupra zidurilor, ridică la îndemîna constructorilor tomberonul cu mortar.

— Aici lucrează brigada lui Dumitru Ursu, spune maistrul Teodor Nuţ. Buni zidari — brigadă fruntaşă!

Deasupra, la etajul şapte, pînă unde au ajuns acum zidurile, se văd doar cîţiva dintre oamenii lui Dumitru Ursu.

— Bîrsoianu, Diaconu... lucrează în apartamentele de la şase. Alţii sînt mai jos, pe la trei sau patru. Finisează camerele, zugrăvesc.

Blocul, prevăzut cu unsprezece etaje, are apartamente spaţioase, inundate de lumină. La o palmă de loc se ridică alte patru blocuri, însumînd sute de apartamente ce-şi vor primi locatarii cam peste o lună.

O stradă proaspăt asfaltată şi însoţită pe margine de pălăriuţele albe ale lămpilor fluorescente, şerpuieşte printre blocurile zvelte, ducînd mai în inima cartierului, la Şcoala generală de 8 ani nr. 16 — una din cele cinci şcoli noi construite în Balta Albă.

Despre noua geografie a cartierului sînt gata să-ţi vorbească nu numai pionierii mari, ci şi cei mici, din clasele a III-a, a IV-a. Ei au cunoscut-o, cum s-ar zice, pe teren. Au străbătut cartierul stradă cu stradă, în lung şi-n lat. Astă toamnă. Acum, copiii aşteaptă să se facă vreme frumoasă, să răsădească flori în faţa şcolii, în jurul blocurilor, să le îngrijească, aşa cum au făcut şi anul trecut. Şi, bineînţeles, să pornească din nou cu detaşamentul în drumeţie, printre blocurile albe.

— Eu locuiesc în blocul M 13, la etajul patru!

— Apartamentul meu are trei camere; ne-am luat mobilă nouă!

Cine sînt locatarii care discută cu atîta mîndrie despre... blocurile lor?

Omocea Victoria, fiică de laminorist, are în catalog note de 9 şi 10. Creţu Adrian, fiu de matriţer, are numai note de 10! La fel de harnici sînt şi Negoiescu Sorin, Sava Monica sau Klein Ivan şi Milcu Marius, membri activi în cercurile de la Palatul pionierilor — primul la şah, celălalt la cercul de pian.

— Ei, dar cine ştie de ce i se spune cartierului Balta Albă — întreabă cineva. De unde-i vine numele?

Părerile sînt împărţite. Cei mai mulţi însă susţin acelaşi lucru: pe locul numit „groapa" şi în jurul căruia s-au ridicat acum blocuri moderne, era o baltă. Primăvara, cînd se încălzea apa, orăcăiau broaştele în ea. Cînd venea arşiţa verii, seca şi pe fund se aşeza un strat alb de sare.

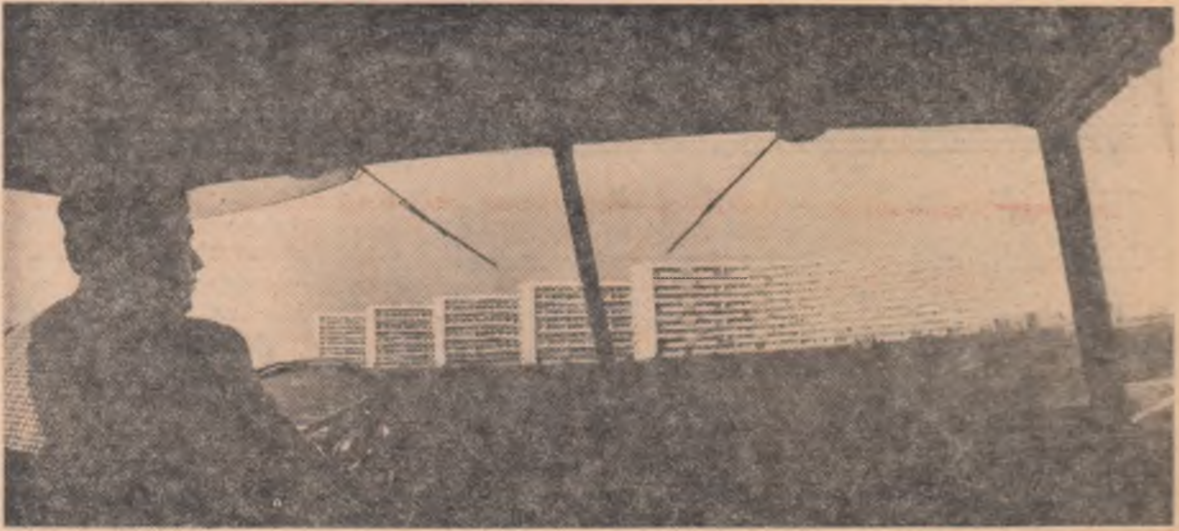
Numele şi-a pierdut de mult sensul avut la obîrşie, cîştigînd altul nou — acela dat în anii noştri de kilometrii de blocuri cu mii de apartamente.

Dar, ca şi în alte puncte din Capitală, aci se construieşte mereu, cartierul întinzîndu-se în viitor pe o rază de peste 7 km, atingînd B-dul Muncii, B-dul Ion Şulea, Şoseaua Mihai Bravu. Atingînd mărimea unui oraş întreg, ca Iaşi sau Craiova. Bineînţeles, aceasta şi datorită faptului că dimensiunile tind în aceeaşi măsură pe verticală: tot mai multe sînt blocurile cu zece etaje şi chiar peste zece...

E o ridicare continuă, spre lumină şi frumos!

AL. DINU IFRIM

Privind dantelăria albă a blocurilor monumentale din... Balta Albă.

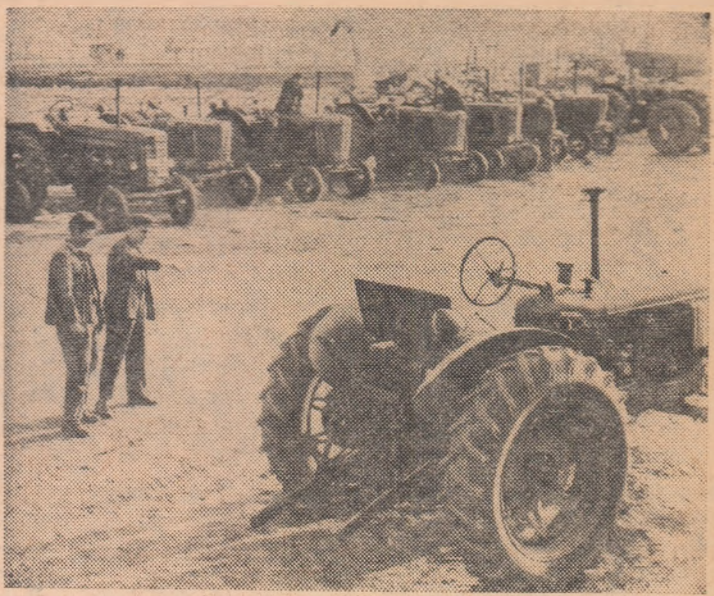
O fată inimoasă

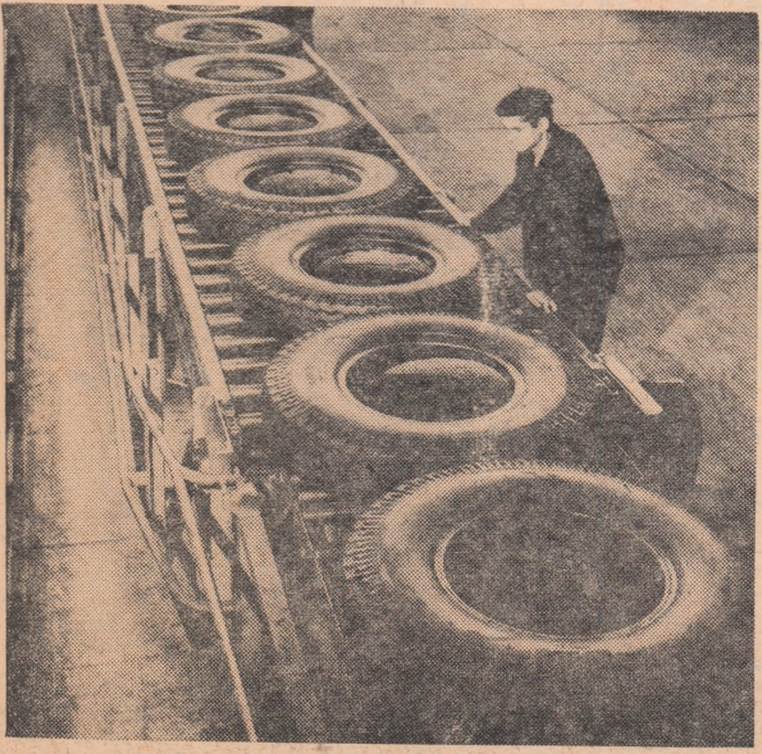

Pe Vasilica Neagoe, crescătoarea de la ferma de păsări, ţăranii cooperativei din comuna Techirghiol, regiunea Dobrogea, o cunosc ca pe o fată harnică şi inimoasă, gata să lucreze oriunde e nevoie. Pentru felul cum munceşte, comuniştii au primit-o anul trecut în rîndurile candidaţilor de partid, iar portretul ei se află lună de lună la panoul de onoare.

Cînd a venit să lucreze în cooperativă avea doar 18 ani. Încă de la început i-a plăcut la ferma de păsări. Ce-i drept, în primele luni i-a fost mai greu, acum însă e o crescătoare cu experienţă (numai anul trecut a avut în grijă aproape 3 000 de pui). Multe lucruri a învăţat de la cursurile zootehnice, iar de multe ori cere sfatul inginerului zootehnist, tovarăşul Damian. Aşa s-a întîmplat şi deunăzi. Ştia că şi puii au nevoie iarna de vitamine. A dat fuga la inginer. S-au sfătuit asupra dozelor, asupra modului de administrare, iar la plecare acesta i-a dat şi o cărticică din care să mai înveţe. Vasilica s-a bucurat mult pentru ajutorul primit. E hotărîtă ca la vară, cînd cooperativa agricolă de producţie va încărca pui în autocamioane, pentru a-i duce la valorificare, cei crescuţi de ea să fie cît mai... dolofani!

EC. ROŞCA

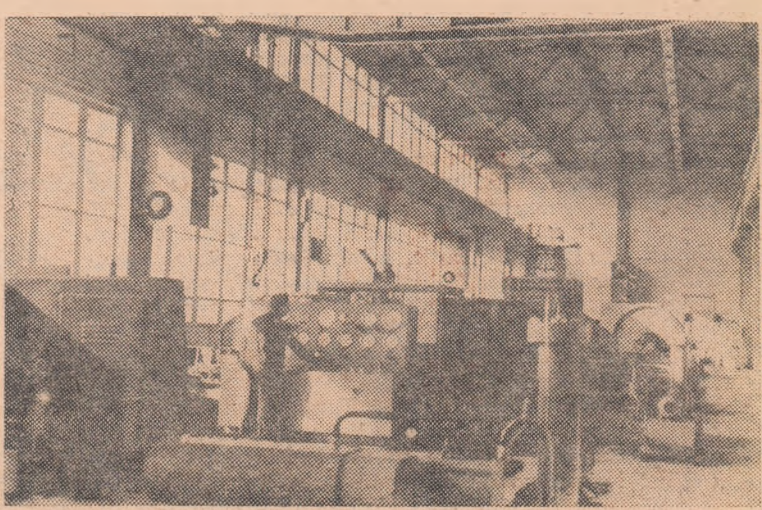

Zilnic, pe banda transportoare trec spre magaziile de produse finite sute şi sute de anvelope, care duc faima uzinei atît în ţară cît şi peste hotare.

„Danubiana"

Există în Bucureşti o uzină, a cărei marcă a devenit în puţin timp foarte cunoscută. E marca Uzinei de anvelope „Danubiana". O întîlnire în orice parte a ţării şi chiar peste hotare. Căci anvelopele produse la „Danubiana" se exportă în 11 ţări din Europa, Asia şi Africa.

În această hală se face proba cauciucurilor pentru camioane grele. În fotografie, muncitorul Gheorghe Constantin urmărind procesul de probă de la pupitrul de comandă.

Istoria anvelopelor „Danubiana" e foarte tînără. La 1 iulie 1962 a fost produsă prima anvelopă. De atunci, pe porţile întreprinderii ies zilnic sute şi sute de anvelope pentru camioane, autobuze, troleibuze, tractoare şi turisme. Numai pînă la jumătatea anului 1964 în uzină s-au produs 1 milion de anvelope. Acum se fabrică la „Danubiana" în numai 9 zile atîtea anvelope cît reprezenta întreaga producţie a ţării în 1940. Datorită gradului înalt de mecanizare şi automatizare a producţiei azi se fabrică cam 2—3 anvelope pe minut.

Şi... încă ceva. Dacă în trecut majoritatea materiilor prime necesare producţiei de anvelope se procurau din import, astăzi acestea provin din uzine ale industriei noastre chimice.

Uzina „Danubiana" se înscrie ca o înfăptuire importantă a prevederilor Directivelor celui de-al III-lea Congres al Partidului şi este, pe drept cuvînt, o mîndrie a industriei chimice romîneşti.

R. E.

SĂRBĂTOARE

(urmare din pag. 1-a)

surorile gemene Gheorghița și Maria Florea, eleve la aceeași școală.

Rînd pe rînd, aici și la alte centre votează petroliști, ingineri, tehnicieni, medici. Ilie Constantin, distilator fruntaș la Rafinăria nr. 1 din Ploiești a venit la vot pe la ora 6. N-a plecat însă acasă, a rămas să mai stea de vorbă cu prietenii, cu cunoscuții. Nici Vasile Ionescu, maistru la Rafinăria nr. 3 Telcajen nu s-a grăbit să plece acasă. Și nici chiar moș Ene Stan, în vîrstă de 85 de ani, cu părul albit. S-a așezat pe un scaun ; și lui îi place să povestească !

Pe fețele tuturor se vede voia bună, mîndria pentru tot ce s-a construit în Ploiești, în regiune. Doar din orașul lor pleacă pe Valea Prahovei și în alte centre petroliere din țară și de peste hotare renumitele instalații de foraj romînești, printre care și 3 DH-200, care a obținut medalia de aur la Tîrgul internațional de la Leipzig în 1964 !...

De la marea sărbătoare a alegerilor n-au lipsit nici cei mici, participînd cu serbări. cu programe artistice. Pe meleagurile ARGEȘENE, bunăoară la Găești, în după-amiaza zilei alegerilor, Casa de cultură din localitate devenise neîncăpătoare. Sute de găeșteni luaseră loc pe scaune, așteptînd dintr-o clipă în alta să se deschidă cortina. Și iată că faldurile de catifea s-au dat într-o parte și alta și pe scenă a apărut formația de dansuri a Casei de copii școlari din localitate.

Suita de dansuri romînești interpretate de pionierele Stanciu Tomița, Munteanu Mariana, Cristea Gheorghița și de celelalte dansatoare au lăsat o frumoasă impresie spectatorilor, dintre care cei trecuți de 18 ani își dăduseră cu entuziasm votul lor candidaților F.D.P., pentru bunăstare și fericire.

Ca pretutindeni în țară, în Găești și pe cuprinsul raionului s-au construit sumedenie de locuințe noi. Lumina electrică a pătruns în ultimul timp în încă unsprezece sate. S-a dezvoltat, de asemenea, rețeaua școlară. Au fost construite în ultimii patru ani 81 săli de clasă, au fost ridicate școli noi în comunele Pietroaia, Dragodana, Mătăsaru, Mogoșani, Ciupa, Cîndești, iar la Vișina a fost dat în folosință nu de mult un local modern de școală medie. Cinematograful a devenit un lucru obișnuit în fiecare sat, raionul fiind complet cineficat.

*

7 martie, ziua alegerilor a constituit o nouă și puternică afirmare a întregului popor de a păși neabătut înainte pe drumul desăvîrșirii construcției socialismului, de a-și făuri, sub conducerea înțeleptei sale călăuze — Partidul Muncitoresc Romîn — o viață tot mai infloritoare, mai fericită.

...Primul itinerar : un zbor peste Carpați, apoi de-a lungul Vistulei și iată uriașul Palat al Culturii din Varșovia. Am ajuns, adică, în capitala Republicii Populare Polone și-am aterizat cu elicopterul chiar în piața din fața uriașei clădiri. Cîțiva varșovieni aflați de față, m-au primit cu priviri mirate și aveau și de ce : s-așteptau să coboare din elicopter un ins în costum de pilot și cînd colo !... Eu am coborît într-un frumos costum negru, impecabil călcat. Mergeam doar la concert, și-ncă la unul dirijat de prima baghetă a Filarmonicii „George Enescu", maestrul emerit al artei Mircea Basarab ! Am avut o seară minunată, petrecută în tovărășia muzicii lui Beethoven, Brahms, Ceaikovski, M. Basarab și Vancea. Așa cum avea să fie primit și în orașele Lodz, Cracovia, Bidgoșci și Torun, la Varșovia i s-a făcut artistului romîn o manifestare prietenească deosebit de călduroasă, iar aplauzele au răsplătit continuu și furtunos arta sa.

Dar iată-mă din nou pe drum. E noapte, deasupra mea cerul e spuzit de miriadele de stele, iar eu la manșa elicopterului, cînt de unul singur imnul bucuriei din Simfonia a IX-a a marelui Beethoven. Dedesubt, urlă, puțin cam vijelioasă, întunecata Mare Baltică. Dar nu pentru... multă vreme, căci spre dimineață, sub mine zăresc Veneția Nordului — frumosul oraș Stockholm, capitala Suediei. Aterizez și pînă în prînz, în mare viteză, dau o raită prin oraș, admir frumosul palat al Primăriei, monumentele de artă ale orașului și, spre marea mea bucurie, mă întîlnesc cu frumoase costume naționale de pe plaiurile romînești. Unde ? La o expoziție de... artă populară romînească ! Aflînd că-s romîn, cei de la expoziție mă îndrumă și la Expoziția internațională de turism, unde O.N.T.-ul nostru prezintă cîteva exponate despre frumusețea meleagurilor noastre. Oaspeții de aci se arată la fel de încîntați ca și cei pe care, o oră înainte, i-am văzut admirînd arta noastră populară și parcă citesc în ochii lor dorința ca la vară, să poposească măcar o săptămînă pe însoritul nostru litoral !

După-amiază m-am odihnit bine, iar seara, am pornit iarăși la drum. Destinația — Leipzig (R.D.G.), oraș în care aterizez în zori. Dar mulți nu dorm la ora asta. Orașul a împlinit de curînd 800 de ani și locuitorii săi îl sărbătoresc din plin. Ba, mulțimea străinilor veniți aci la Tîrgul internațional iau și ei parte la sărbătorire. Țara noastră este prezentă și ea la Tîrg. In Pavilionul 17 și pe locurile din jur, România expune o mulțime de produse. Oaspeții pavilionului nostru, mulți și de felurite naționalități, se opresc și admiră îndelung mai ales produsele industriei noastre constructoare de mașini și ale celei electrotehnice. De fapt, la concursul produselor cu cel mai înalt nivel tehnic, tractorul romînesc „U 650" a obținut medalia de aur.

Cu ocazia festivităților, Camera de comerț a R.P.R. a fost distinsă cu medalia jubiliară a Tîrgului de la Leipzig. Dar aș putea să vă relatez multe ; n-am însă nici spațiu la îndemînă și nici timp.

A doua zi, un drum lung mă aștepta. Decolez și mă îndrept către sudul Germaniei ; apoi iau înălțime, traversez Alpii (care par, la numai 200 m sub mine, niște uriași cu căciuli de vată), și iată-mă deasupra Adriaticii. Marea e calmă, senină. Undeva, în dreapta, se profilează ca un orășel de basme, mîndra Veneție... Apoi coasta răsăriteană, însorită, a Italiei, munții Apenini, înghițiți în vîrful „cizmei" italice de apele Mediteranei... Iată și Sicilia ! Și din nou peste Mediterana — cu un scurt popas în proaspăt independenta insulă Malta — pînă ce, decolînd din nou, zăresc, după vreo 2 ore, coasta de nord a Africii. Apoi aterizez la Tripoli, capitala Libiei și oraș-Tîrg internațional. Aterizez chiar în fața Pavilionului R.P.R., vizitat tocmai de o oficialitate libiană — ministrul economiei naționale. După ce vizitează pavilionul nostru, ministrul semnează în cartea de onoare, apoi declară că admirația sa s-a îndreptat îndeosebi către frumoasele produse ale industriei noastre constructoare de mașini...

Aș fi vrut să plec în adîncul Africii, dar o telegramă m-a solicitat urgent tocmai pe... malurile Dunării, la Belgrad. Aici avea loc o manifestare prietenească : Ambasadorul romîn a predat rectorului Universității din Belgrad 250 volume de cărți, ca dar din partea Universității din București...

De la Belgrad a fost ușor s-ajung în țară : Valea Dunării m-a condus, prin peisajele sale de basm, pînă la Severin, iar de-aci — Bucureștiul a apărut în nici o oră...

GHEORGHIȚĂ REPORTERUL

Fruntașe pe țară

Zilele trecute au început festivitățile pentru decernarea steagului roșu și a diplomei de întreprindere fruntașă pe țară unor fabrici și uzine.

Constructorii de mașini din REȘIȚA au trăit deunăzi un eveniment deosebit. Drept prețuire a realizărilor dobîndite în producție anul trecut, colectivului de aici i s-a decernat steagul roșu și diploma de întreprindere fruntașă pe țară în întrecerea socialistă, în ramura construcțiilor de mașini. Constructorii de mașini reșițeni au dat peste plan în 1964 motoare pentru locomotive „Diesel" electrice, hidroagregate, pompe pentru produse petroliere. utilaje pentru industria chimică și siderurgică și alte produse în valoare de aproape 43 000 000 lei.

*

Și colectivul Uzinelor „Tractorul" din Brașov, deținător al titlului de fruntaș pe ramură, a primit zilele trecute steagul roșu și diploma de întreprindere fruntașă pe țară. Pe lîngă economiile suplimentare în valoare de 5 900 000 realizate în perioada anului trecut au fost asimilate și introduse în producție noi tipuri de tractoare.

*

Onoarea de a primi titlul de fruntaș a avut-o și colectivul **Fabricii de confecții și tricotaje „București"**, care a dat peste plan 271 400 bucăți confecții, 1 597 400 diferite tricotaje, precum și alte produse de bună calitate.

NADIA

Cine este Nadia ? O fetiță din Moscova, în vîrstă de 12 ani, pe numele întreg Rușeva Nadia.

Ca și altor copii, Nadiei îi place să deseneze și aceasta de mult. Nu avea încă cinci ani cînd a luat prima dată creionul în mînă. De atunci desenează mereu cînd are timp liber. De altfel, Nadia este și o membră activă în cadrul cercului de artă plastică de la Palatul pionierilor din Moscova.

Printre lucrările ei se află desene cu chipuri de copii, gimnaste grațioase, ilustrații la diferite basme, desene înfățișînd întîmplări cu viitori cosmonauți zburînd pe planete îndepărtate.

Ce să fiu ?

Răspuns la fotografia anterioară : Este sudor, se numește Maria Vlad și lucrează la Uzinele „Grivița Roșie" din Capitală.

Căutați răspunsul la fotografia de față într-unul din numerele viitoare.

CE SE ÎNTÎMPLĂ ÎN VENEZUELA?

În munții și în pădurile Venezuelei, de mai bine de doi ani partizanii înfruntă cu vitejie și eroism forțele militare și polițienești ale guvernului venezuelean.

Mii de militari, însoțiți de avioane bombardează fără milă sate întregi și incendiază culturile. Cu toate acestea, numărul partizanilor crește. Din ce în ce, tot mai mulți țărani și muncitori iau drumul codrilor să lupte cu arma în mînă pentru drepturile lor legitime.

Venezuela este o țară din America Latină, în care monopolurile străine se întrec în obținerea cîștigurilor cît mai mari. Aceste cîștiguri sînt asigurate pe toate căile, amestecînd exploatarea celor aproximativ 8 000 000 locuitori cu hoția curată. Numai în anul 1964, mai multe trusturi străine au frustat statul venezuelean cu circa 43 milioane dolari. Guvernul nu s-a grăbit să revendice drepturile statului. Reprezentanții monopolurilor știu să cumpere „simpatia" unor persoane din conducerea statului. De pildă, unul dintre foștii dictatori ai Venezuelei, Marcos Perez Jimenez, a încasat un comision de 13 500 000 dolari pentru înlesnirea încheierii unor contracte cu mai multe trusturi din diferite țări. Bineînțeles că acești bani erau scoși înzecit din munca prost plătită a muncitorilor și a țăranilor venezueleni.

Cîteva sute de mii de țărani din Venezuela nu au nici un petec de pămînt. Mulți dintre ei se duc la orașe și îngroașă rîndurile șomerilor. Foamea îi obligă să muncească acolo unde găsesc de toate oricît de prost ar fi plătiți. Și astfel, munca lor se transformă în milioane de dolari ce se varsă în veniturile trusturilor. De aceea, lupta muncitorilor și a țăranilor cu arma în mînă a luat proporții tot mai mari. În prezent, peste 13 000 km^2 se află în mîinile patrioților venezueleni, care luptă cu arma în mînă pentru cîștigarea drepturilor lor la muncă și la existență.

M. C.

ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ

AUTOMATICA

In vizită la centrul de calcul al Universității din București

Dorind să-i informăm pe tinerii noștri cititori, care dovedesc un talent deosebit la matematici, asupra perspectivelor care le stau în față, ne-am adresat tovarășului *academician GRIGORE MOISIL*, președintele Comisiei de automatizare și vicepreședintele comisiei de lingvistică matematică a Academiei R.P.R., solicitîndu-l să ne informeze în acest domeniu.

Cu o deosebită bunăvoință tovarășul academician Moisil ne-a prezentat pe tinerii și entuziaștii săi colaboratori cu care lucrează la Centrul de calcul al Universității.

ÎNTREBARE :

Ce perspective se deschid astăzi tinerilor care, avînd aptitudini de a deveni matematicieni, plăcîndu-le formulele, teoremele, și demonstrațiile matematice, vor să știe în ce mod își vor putea desfășura în viață o activitate folositoare poporului nostru ?

RĂSPUNS :

Astăzi avem nevoie de un număr tot mai mare de matematicieni. Cu vreo 20—30 de ani în urmă, cel căruia îi plăceau matematicile nu avea altă perspectivă decît aceea de a fi profesor în învățămîntul mediu și, în cazuri deosebit de rare — profesor la Universitate.

Mi-a plăcut meseria de profesor, dar aceasta nu mă împiedică să insist asupra faptului că astăzi există profesiunea de *matematician*, deosebită de aceea de profesor de matematici. Acest lucru se datorește faptului că astăzi știința a devenit efectiv o forță de producție, că întreprinderile tehnice fac tot mai des apel la matematicienii care să-și practice efectiv meseria de bază. Cele mai abstracte capitole ale matematicilor, cum ar fi, spre exemplu, logica matematică, pot servi astăzi nemijlocit în tehnică și producție.

Iată o meserie nouă, aceea de matematician în întreprinderile de proiectare și de producție, meserie în care matematicianul, prin priceperea sa matematică, colaborează cu inginerul, fizicianul, chimistul, biologul, psihologul și economistul, la rezolvarea problemelor pe care le ridică tehnica nouă

ÎNTREBARE :

În afara acestor direcții de evoluție a profesiunii de matematician, pentru cei care pot contribui la dezvoltarea științei matematice, ce posibilități există în țara noastră ?

RĂSPUNS :

Pentru introducerea metodelor noi este nevoie, în primul rînd, ca ele să fie elaborate și există azi o a doua meserie de matematician : aceea de *cercetător* la Institutele de cercetare ale Academici R.P.R., Institutul de matematici din București și Iași, Institutul de calcul din Cluj, Centrul de logică din București și Centrul de statistică matematică din București.

Evident, faptul că orice teorie matematică elaborată într-unul din institutele de matematici, pentru a fi utilizată în producție, trebuie să fie mai întîi prelucrată prin calcule care deseori pot fi foarte voluminoase. Astăzi aceste operații se fac, de regulă, folosind mașinile electronice de calcul în așa-numitele centre de calcul.

La noi în țară funcționează centre de calcul dotate cu mașini electronice de calcul la Institutul de fizică atomică, la Institutul politehnic din Timișoara, la Cluj, la Hunedoara, precum și un centru de calcul al Universității din București.

În curînd vor lua ființă alte numeroase centre de calcul. Fiecare din centrele de calcul întrebuințează numeroși matematicieni, unii ocupîndu-se cu programarea pentru mașinile de calcul și programarea automată, alții cu analiza numerică, iar alții cu unele grupuri de cercetări foarte moderne cum sînt : teoria algebrică, automatică, economia matematică, lingvistica matematică, biologia matematicilor, cibernetica medicală, traducerea automată, rezumarea automată, logica matematică, teoria logaritmelor, „inteligența artificială" etc.

Astăzi, oricare din tinerii cu aptitudini spre disciplinele matematice (și, în paranteză spus, în școlile noastre sînt destul de mulți elevi cu dragoste pentru matematică) au numeroase posibilități să-și realizeze în mod folositor vocația, datorită condițiilor deosebite create de regimul nostru democrat-popular.

Interviu luat de MARIA NEGREA
Foto : GRIGORE PREPELIȚĂ

Tovarășul acad. prof. Grigore Moisil în mijlocul colaboratorilor săi, la o mașină de calcul electronică.
ÎN MEDALION : **Tehnicianul Teodor Rădulescu stabilește schema de rezolvare a unei probleme la o mașină analogică.**

DIN TOATĂ LUMEA

SE POATE TRĂI CU INIMA ARTIFICIALĂ

Savanți din întreaga lume afirmă că peste cîțiva ani inima va putea fi înlocuită printr-o simplă... pompă. În prezent, în S.U.A., U.R.S.S. și în alte țări s-au făcut numeroase experiențe, pe cîini și pe viței, cărora le-au fost transplantate inimi artificiale acționate de electromotoare sau magneți. Dar aplicarea lor cu succes și la oameni este o problemă care necesită numeroase experiențe.

AUTOCAMION URIAȘ

Recent a fost construit în Franța un autocamion de proporții neobișnuite. Lungimea lui este de 34 metri, greutatea — de 328 tone, iar capacitatea de transport — de 250 tone. Autocamionul poate încărca 300 de automobile obișnuite, sau 2-3 avioane de pasageri de mare capacitate.

ACOPERIȘ... DIN HÎRTIE

În Polonia s-au făcut experiențe cu un nou material de acoperit case — plăci gofrate din hîrtie, confecționate din deșeuri de hîrtie, care nu mai pot fi utilizate. Acesta este foarte rezistent la umezeală, temperaturi scăzute și este mult mai ușor decît oricare alt material folosit pentru acoperirea caselor. Noul produs este de 4-5 ori mai ieftin decît acoperișul din tablă sau alte materiale.

POD SUSPENDAT ÎN LUNGIME DE 7 500 m

În Japonia se intenționează construirea celui mai lung pod suspendat din lume, care va avea o lungime de 7 500 m. În prezent, cel mai lung pod de asemenea tip este podul Verazano din orașul New York (S.U.A.), care are lungimea de 2 000 metri.

UN NOU IZOLATOR ELECTRIC — HÎRTIA DE STICLĂ

În U.R.S.S. s-a pus la punct tehnologia fabricării unor foițe foarte subțiri din sticlă. Noul produs, denumit „hîrtia de sticlă", are o grosime de circa 40 microni și este un excelent produs folosit la izolații electrice.

POȘTA REDACȚIEI

Dragi prieteni, tolba poștașului, care ne aduce scrisorile voastre, este de fiecare dată plină-plină. Acum, cei mai mulți prieteni ne scriu despre învățătură, despre teze, despre pregătirile ce le fac pentru încheierea trimestrului II. Tuturor le mulțumim pentru vești, iar numele unora dintre aceștia vrem să le amintim mai jos :

Stroe Maria — Dedulești, Pitești ; **Chiratcu Puiu** — Onești ; **Rîpea Mariana** și **Stroe Ioana** — Dunărea, Medgidia ; **Roibu Niculina** — Negrești, Piatra Neamț ; **Dulan Anișoara** — Roșiești, Vaslui ; **Varga Viorel** — Jibou, Cluj ; **Cojocaru Iulian** — Socetu, Roșiori de Vede ; **Pavel Doina** — Timișoara ; **Jurca Nicolae** — Singatin, Sebeș ; **Popescu Octavian** — Curtișoara, Slatina ; **Orosan Anișoara** — Band, Tg. Mureș ; **Mihuța Marinela** — Crîșcior, Brad ; **Bunescu Petre** — Bascovele, Pitești; **Floricel Stelian** — Tr. Severin ; **Vizitiu Constantin** — Toporăști, Vaslui ; **Maxim Mariana** — Palanca, Moinești ; **Chiriac Cornel** — Suraia, Focșani ; **Ceaușu George** — Bulzești, Oltețul ; **Mureșan Irina** — Deuș, Cluj ; **Ilie Stănică** — Măicănești, Brăila ; **Răulea Silvia** — Bogatu Romîn, Sibiu ; **Tudosie Elena** — Cocorăști, Slatina ; **Baucoș Gheorghe** — Urmeniș, Cehu - Silvaniei ; **Claie Maria-Osmancea**, Negru-Vodă ; **Manda Gheorghe** — Pobaru, Slatina ; **Sitea Ionel** — Viștea de Sus, Făgăraș ; **Zaharia Olga** — Piatra Neamț ; **Hodor Mariana** — Hunedoara ; **Cucută Adriana** — Oltenița ; **Gagiu Lilica** — Celei, Corabia ; **Constandache Eugenia** — Oniceni, Negrești ; **Stoia Nicolae** — Hosman, Agnita ; **Drigă Ilie** — Murgești, Drăgășani ; **Tibu Ioan** — Arad ; **Manta Floarea** — Măgura, Tîrgoviște ; **Pascal Maria** — Tecuci ; **Possmayer Barbara** — Șiman, Criș ; **Florescu Georgică** — Lacuri, Curtea de Argeș ; **Sălagea Marioara** — Florești, Cluj ; **Rusu Gheorghe** — Tg. Mureș ; **Roșca Maria** -- Erghevița, Tr. Severin ; **Dumitrah Ion** Bîrzești, Muscel ; **Cîndea Dionisie** — Biertan, Mediaș ; **Cîrnu Florea** — Cucuruzu, Drăgănești-Vlașca ; **Malama Traian** — Dîrvari, Ploiești ; **Paraschiv Ziulica** — Sirna, Ploiești ; **Constantin Natalia** — Goranu, Rm. Vîlcea ; **Răduca Petre** — Putineiu, Tr. Măgurele ; **Petrescu Daniel** Mitrofani, Drăgășani ; **Briciu Viorica** — Caianu Mare, Gherla; **Feuerman Andrei** — Mangalia ; **Tracă Domnica** — Caracal ; **Stoica Lucian** — Vălcănești, Teleajen ; **Gălășel Ioan** — Ginta, Salonta; **Nechita Dora** — Lespezi, Pașcani ; **Doagă Dochița** — Panțov, Oltenița ; **Diaconu Ioan** — Obîrșia Nouă, Corabia.

În încheiere, vă transmitem, dragi noștrii, mult succes la școală și... în vacanța ce bate la ușă !

„Sçînteia pionierului"

SPORT

La Școala medie nr. 35 din București — școală cu program special de educație fizică — antrenamentele sînt în toi. Iată startul unei probe de viteză.

ATENȚIE ATLEȚI!

CUM SĂ NE PREGĂTIM ÎNAINTEA ÎNCEPERII SEZONULUI ÎN AER LIBER

O dată cu primele zile ale primăverii, ne-am gîndit ca, în cele ce urmează, să vă indicăm cîteva forme de pregătire fizică în vederea sezonului „cald". Dacă ar fi să ținem cont și de faptul că mulți dintre voi participă la diverse concursuri și campionate, (Spartachiada pionierilor și școlarilor și Campionatele școlare) atunci veți vedea că, pregătindu-vă de pe acum, rezultatele obținute vor fi, fără îndoială, peste... așteptări.

Ce trebuie să facă alergătorii:

E indicat ca de 2—3 ori pe săptămînă să facem ușoare alergări sub formă de crosuri. Distanțele pe care le veți alerga vor alterna în raport cu proba pentru care vă pregătiți. E indicat ca pentru început să alergați, sub formă ușoară, 4—5 minute, după care urmează mers sub formă de plimbare timp de 4—5 minute, după care repetați alergarea. În următoarele zile puteți mări treptat distanța și timpul de alergare, avînd grijă ca numărul repetărilor să nu fie mai mare de 5—6 pentru cei de 13—15 ani, și de 3—4 pentru cei sub 13 ani. Spre sfîrșitul intervalului, micșorați distanța de alergare, dar în schimb măriți viteza. Echipamentul va fi compus din trening, pantofi de tenis și ciorapi de lînă sau bumbac. De reținut că, la început, pentru a ne încălzi organismul, este necesar să executăm diferite exerciții de gimnastică, cca 8—10 minute, după care urmează o scurtă pauză.

Am insistat mai mult asupra pregătirii sub formă de crosuri, întrucît ea este specifică și pentru celelalte probe din atletism.

Săritorii vor efectua

alergări sub formă de cros, căutînd ca pe parcurs să treacă cît mai multe obstacole naturale (mici șanțuri, denivelări de teren, bușteni etc.).

Sărituri de pe un obstacol natural (de exemplu, o movilită). Înălțimea obstacolului să varieze în raport cu vîrsta. Niciodată nu va fi mai mare de 60 cm. Se sare cu ambele picioare, căutînd a prinde cît mai multă înălțime și lungime. Atenție la aterizare! (Exercițiul se poate face și în interior folosind în acest scop lada de sărituri și salteaua pentru aterizare).

Sărituri în înălțime direct peste șnur. (Șnurul se fixează pe stilpi pentru săritura în înălțime, sau e ținut de doi colegi). Înălțimea șnurului: 40—50 cm. Vă așezați la 6—8 pași de șnur, apoi vă luați avînt și bateți puternic în „prag" cu un singur picior (cu care e mai comod). Celălalt picior îl aruncați cu vigoare înainte, peste șnur, balansînd în același timp brațele. Căderea se face pe ambele picioare și anume, pe vîrfuri, îndoind genunchii.

Săriturile în lungime, cu avînt, se fac pe o linie trasată la 80—90 cm înainte de porțiunea afinată pentru cădere. Pionierii fug mărind din ce în ce mai mult viteza. Bătînd cu un singur picior, zvîcnesc brațele înainte, îndoaie picioarele spre piept și, în această poziție, „zboară" peste obstacol. La cădere, ambele picioare destinse se pun pe pămînt în același timp, întîi pe călcîie, apoi pe toată talpa.

Pentru aruncători

Scurte alergări sub formă de cros.

Aruncări într-o țintă sub formă de cerc, cu diametrul de 80—100 cm (la distanța de 10—12 m pentru băieți și 8—10 m pentru fete). Vom arunca cu mingi, conuri de brad, bulgări de zăpadă etc.

Aruncarea „de la umăr" și prinderea mingiilor medicinale în greutate de 1 kg. Exercițiul se face pe două șiruri. Un copil aruncă, altul prinde mingea și o aruncă înapoi. Șirurile se așază la distanța de 2—5 m unul de altul (după vîrstă și grad de pregătire).

Pentru aruncători este recomandabil să efectueze cățăratul pe frînghie pentru forța brațelor.

★

În cele de mai sus v-am prezentat doar cîteva forme de pregătire, și acestea pentru începători. Formele de pregătire sînt foarte numeroase și se întrebuințează după specificul probei și al gradului de pregătirea atletului. Cititorii care doresc lămuriri suplimentare sînt invitați să se adreseze redacției, menționînd pe plic „PENTRU RUBRICA SPORT".

NICOLAE CRAINIC

Adrian și... insigna de polisportiv

Care dintre elevii Școlii generale de 8 ani nr. 3 din Satu Mare nu-l cunoaște pe Adrian din clasa a VII-a? Învață bine, e un ciclist desăvîrșit, iar cînd apără el poarta este foarte greu pentru adversari să marce vreun gol. De aceea, Adrian are mulți „admiratori", mai ales printre școlarii mici. Odată, unul din aceștia l-a rugat:

— Adrian, arată-mi, te rog, și mie insigna ta de polisportiv!

— Păi... am să ți-o arăt altă dată, — spuse Adrian, morocănos.

***De ce a refuzat Adrian să satisfacă curiozitatea micului său prieten? Pur și simplu, pentru că nu primise insigna! Și n-o primise pentru că, în timp ce alți sportivi ai școlii (ca Sîrbu Mazilu, Mitru Iosif, baschetbaliștii Cîmpeanu Victoria, Moldovan Mihai, Bogdan Vasile, Ligeti Zoltan, campioni ai școlii la diferite ramuri sportive) s-au pregătit la** toate probele necesare pentru a obține insigna, el s-a ocupat numai de sporturile preferate: ciclismul și fotbalul.*

De la discuția relatată la început au trecut cîteva luni. Între timp, Adrian, urmînd exemplul colegilor săi, s-a pregătit în vederea îndeplinirii tuturor probelor, și iată că insigna de polisportiv a poposit, în fine, acolo unde dorea băiatul: pe reverul hainei sale!

...Deși în curtea școlii se mai patinează, colectivul de conducere al unității se preocupă de pe acum de... primăvară. Imediat ce timpul va fi prielnic, se vor reamenaja terenul de handbal, cel de fotbal și groapa de sărituri. „Detașamentul clasei a VII-a — mi-a spus Belușca Iosif, unul din cei mai buni aruncători de greutate — va amenaja un cerc de beton cu diametrul de 2 m pentru aruncarea greutății."

De ce atîta zor cu pregătirea terenului de sport? Pentru că mulți alți copii de la Școala generală de 8 ani nr. 3 din Satu Mare doresc să obțină insigna de polisportiv. De unde se vede că din pățania lui Adrian, au tras mulți învățămintele cuvenite.

D. NISTOR

SPORT

INTERVIU CU 3 FOTBALIȘTI

Mulți dintre voi, dragi cititori, îi cunoașteți de pe stadioane, de pe micul ecran sau din ziare pe fotbaliștii *ION IONESCU* de la „*Rapid*", *PETRU EMIL* și *OCTAVIAN POPESCU* de la „*Dinamo*"-București.

La vîrsta voastră, pe vremea cînd toți trei purtau cravata roșie de pionier, au încălțat pentru prima dată bocancii cu crampoane, urcînd, an de an, treptele măiestriei sportive. Azi toți trei sînt fotbaliști binecunoscuți, joacă în echipe fruntașe, doi dintre ei au îmbrăcat tricoul lotului republican, iar unul „bate la poarta" echipei naționale.

Înainte de începerea returului campionatului categoriei A de fotbal, le-am adresat celor trei jucători următoarele întrebări:

1. Ce concluzii ați tras după desfășurarea primei jumătăți a campionatului, în ceea ce privește jocul echipei din care faceți parte și jocul dv?

2. Ce proiecte personale aveți pentru viitorul apropiat?

3. Ce loc sperați să ocupe, la sfîrșitul campionatului, echipa în care jucați?

ION IONESCU: *Echipa Rapid n-a jucat, în ansamblu, rău, dar a manifestat unele fluctuații de formă și, ca urmare, acum la jumătatea campionatului, ne aflăm doar pe locul 3. Mărind ritmul de joc, grăbind pasele și înmulțind cu... 10 numărul șuturilor la poartă, echipa mea va cîștiga în eficacitate, ceea ce în fotbalul modern este hotărîtor. Cît despre jocul meu îl notez cu „suficient". Pot juca mai bine și mă voi strădui să arăt acest lucru zecilor de mii de spectatori.*

Doresc să rămîn și-n acest an purtătorul tricoului nr. 9 (de centru atacant) al echipei noastre reprezentative.

După atîția ani de speranțe neîmplinite, anul acesta, sper, în sfîrșit, ca Rapid să cucerească mult doritul loc 1 în campionatul categoriei A.

PETRU EMIL. *Echipa Dinamo a avut un start slab și un finiș foarte puternic ocupînd primul loc la sfîrșitul turului campionatului. Eu personal nu-s mulțumit de forma pe care am avut-o, dar am convingerea că, în retur, cîștigînd mult în viteza de execuție, voi putea să-mi recîștig locul de mijlocaș pe care l-am avut în echipa țării. Cu aceasta am răspuns și la cea de-a doua întrebare; la a treia — răspunsul este: locul 1 ca și anul trecut.*

OCTAVIAN POPESCU. *Pentru că despre echipă a vorbit... bine prietenul meu Emil, am să vă vorbesc, fără falsă modestie, despre speranțele mele. Visul anului 1965 poartă, pentru mine, numărul 10... Adică tricoul nr. 10 din echipa țării. Ani la rînd m-a oprit în prag ba o întindere musculară, ba o entorsă. Anul acesta — sper să „sparg gheața". Sper, de asemenea, ca echipa noastră să ajungă, și în acest campionat, prima la... sosire.*

Interviu realizat de MARIUS POP

TE SLĂVIM, PATRIE IUBITĂ!

AUGUST

Liberă m-am nascut
Ca porumbeii cerului
Și am băut din soare
Bucuria luminii.

Alerg peste cîmpuri,
Prin roua despletita,
Scăldată de vînturi
Și rîd fericită.

Genunchii nicicînd
Nu i-am plecat, nici capul,
Și slobod gîndul meu
Cucerește înaltul.

August tu mi-ai dat
Aripi ca să zbor
Cu gîndul curat
Către viitor.

GRIGORAȘ SILVIA,
cl. a VIII-a
Școala generală de 8 ani, Zlătunoaia, raionul Botoșani.

PARTIDULUI

Partidule, tu ești alături de tăticul meu,
Alături de mămica mea cea bună,
Acolo unde sînt și eu mereu
Ca să înfrunți la greu, orice furtună.

Tu ești acolo unde mulți copii
Învață să citească și să scrie,
Ca un părinte bun, tu îi mîngîi,
Cu sfaturi dragi și cu mîndrie.

Partidule, tu știi să conduci întreaga țară,
Eu nu știu să conduc decît o grupă
De pionieri, dar mă mîndresc că doară
E-angajamentul meu și e o muncă.

DINICĂ MARIA
cl. a VII-a A. Școala generală de 8 ani Potigrafu, raionul Ploiești

UNDE-I MAI ALBASTRĂ BOLTA

Unde-i mai albastră bolta,
Unde-i țarina întinsă,
Unde-i mai bogată holda
Pe cîmpia necuprinsă,

Unde-nalt belșug de pîine
Crește-n fiecare brazdă
Printre sălcii mari, bătrîne,
E gospodăria noastră.

Oameni vin de hăt, departe,
Ferma noastră să o vadă,
Trec prin grajduri largi, curate,
Prin prisacă, prin ogradă.

Și tîrziu, pe înnoptate,
Pleacă oaspeții-napoi,
Duc pe plaiuri depărtate
Vestea despre ce-i la noi.

OLARAȘU ELENA,
cl. a VIII-a B.
Școala de 8 ani
din comuna Zamostea,
raionul Rădăuți

COPILĂRIA MEA

Partid iubit, m-ai îngrijit

Ca floarea mîndră din grădină.

Crescută, fragedă tulpină.

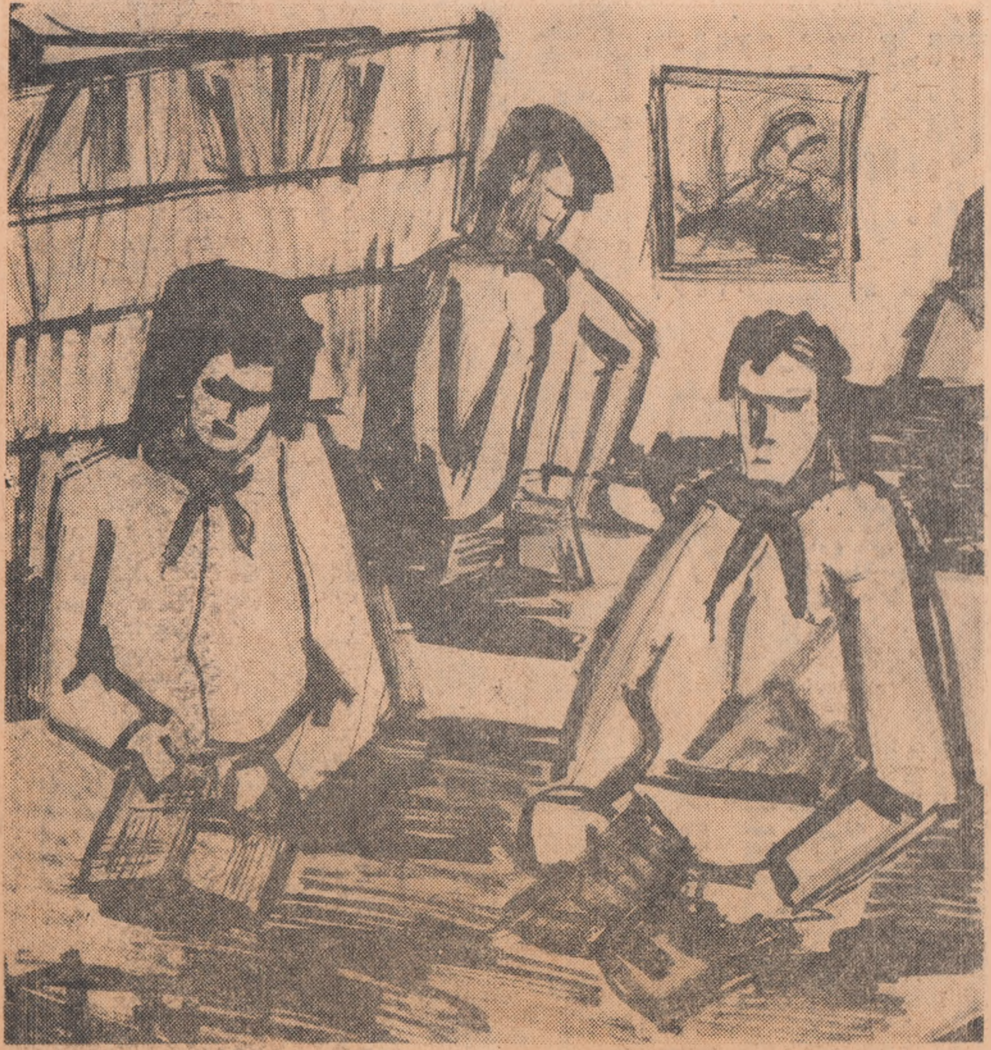
Partid iubit, m-ai îngrijit.

ȘTEF GEORGETA
cl. a IV-a, Școala generală de 8 ani Dupuș, raionul Mediaș

E PRIMĂVARĂ

E iară primăvară
Și-n întreaga țară,
Toți cu bucurie
Muncim pe cîmpie.
Duduie tractorul
Cînd ară ogorul.
Cîntă fetele
Cu păsările.
Iară-i primăvară
Ce frumos e-n țară !
Mii de blocuri cresc,
Orașe-nfloresc.
Ce frumoasă-i țara,
Ca și primăvara !

IFTIMIE AURORA
cl. a VII-a, Școala generală de 8 ani din comuna Dingeni, raionul Săveni

ÎN SAT LA NOI

Daca vii în sat la noi,
Toate casele sînt noi,
Numai una mai șoldie.
Colo-n vale, pe cîmpie
Numai ea a mai rămas
Amintirii să-i dea glas.
Să spună fără cuvinte
Cum a fost mai înainte

MLADIȚE DE VIAȚA NOUA

Pe tulpina țării mele
Cresc mlădite noi de viață,
Peste inimi se revarsă
O frumoasă dimineață.
Omul înfrățit cu munca
Pe ogoare și-n uzine
Prinde aripi, se înalță
Înspre soare, spre mai bine.

Poezii de **BÎRSAN D. VERONIA**
Școala generală de 8 ani din comuna Lunca, raionul Botoșani

ÎN MICA NOASTRĂ EXPOZIȚIE:

1) „La biblioteca" desen în tuș și acuarelă de pionierul **Dungaciu Teodoru, Școala medie nr. 15, Cluj**

2) „Odihnă la cîmp". **acuarelă de Budiu Emil, clasa a VII-a C, Școala de 8 ani „Dr. Petru Groza" — Deva, regiunea Hunedoara**

3) „La cules de struguri" linogravură de Haragsin **Anneliese, clasa a VII-a A, Școala de 8 ani nr. 8 Arad, regiunea Banat**

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii", telefon 17 60 10, 17 60 20 ; Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii" 4065